

In liefde gedenken wij

Siny Kuipers

Gezina Wilhelmina Maria

2 oktober 1960

16 mei 2004

Lieve Siny

Wij kunnen het nog immer niet begrijpen, jouw overlijden. Vol ongeloof, verslagen, dit hadden wij echt niet verwacht. Niets wees op dit te vroege einde van jouw voor ons zo kostbare leven dat altijd in dienst stond van een ander. Daaraan kon niets of niemand iets veranderen.

Jouw leven was niet altijd gemakkelijk, al lukte het meestal na weer een tegenslag toch positief te denken. Je kon genieten van het leven en was met weinig al tevreden.

43 jaar had je een hechte band met je ouders en broer. Gelukkig was je met Wim, met wie je samen een toekomst wilde opbouwen, je zwagers, schoonzussen, neefjes en nichtjes die allemaal een heel speciaal plekje in jouw hart kregen. Wat was je dol op hen!

Ach lieve schat wat zou jouw leven anders zijn verlopen als niet de suikerziekte stukje voor stukje jouw levensvreugde had afgeknaagd. Hoewel soms moeilijk, wilde je daar niet aan toegeven en deed je dan ook alsof er niets aan de hand was. Je klaagde niet en hield je angsten en zorgen voor anderen zo goed mogelijk verborgen. Slechts een enkeling mocht hier soms iets van ervaren. Je wilde niemand tot last zijn, "Het ging altijd goed". Nee veel liever praatte je over de gezellige en leuke dingen in jouw leven, de feestjes, de in het verschiet liggende bruiloften, je werk, je kippen, duiven, pony's, Jop en poes, maar vooral jouw oogappeltjes Laurien en Marlein.

Veel te snel heb je afscheid genomen van jouw leven met ons. Een leven waarin je zo weinig vroeg en vooral onvoorwaardelijk hebt gegeven. Jouw lichaam moeten wij nu helaas met intense pijn in ons hart afstaan aan de aarde. Ons rest slechts de kostbare herinnering aan jou die wij zonder uitzondering voor altijd in ons hart hebben gesloten.

Bedankt lieve schat
Bedankt voor alles.

"Groot is de leegte die zij achterlaat,
prachtig zijn de herinneringen die blijven"

Wim
Familie Kuipers
Familie Brus

Oele, 21 mei 2004